

[Albrechtsen]

nisteren har sagt, hvordan det skal være, men at det ikke bliver sådan, medmindre der lægges et fantastisk pres på regeringen, er det lidt vanskeligt forståeligt, at Det Radikale Venstre ikke vil være med til her i folketingsalen at lægge det konkrete pres på regeringen, især på landbrugsministeren, som man kan se af det handlingsforløb, der har været siden den 18. november, bliver helt nødvendigt, hvis der skal ske det, som vi alle ønsker, nemlig den nødvendige reduktion.

Så må jeg sige – på trods af de bemærkninger, der er faldet – at dette forslag i særdeleshed ikke er utidigt. Det kommer faktisk på det nøjagtigt rigtige tidspunkt, hvor der er brug for, at Folketinget siger til landbrugsministeren, at den plan, hun i øjeblikket forhandler med landbruget med de 100.000 t, ikke går. Det blev sagt allerede den 18. november under debatten, at det ikke var tilstrækkeligt, og det kan ikke nytte, at landbrugsministeren tror, at det er det, det skal ende med. Det synes jeg da må være rigtigt at Folketinget benytter lejligheden til at fastslå over for landbrugsministeren og den samlede regering.

Så er der de andre punkter i forslaget, og dér må man lige gøre sig klart, at de drejer sig om andre ting og andre principper end bare den emnekreds, som var til drøftelse den 18. november. Det er der nogle ordførere der ikke har hæftet sig ved.

Dette forslag handler jo også om noget andet og mere og noget mere langsigtet end den helt akutte problemstilling, som Folketinget drøftede den 18. november, og det kan ikke være rigtigt, at helt generelle debatter om generelle principper skal fejes ind under gultæppet, fordi man har vedtaget en dagsorden om noget ganske specielt.

Her kan jeg f.eks. nævne det, som hr. Leif Hermann var inde på vedrørende de faste normer. Det er jo en grundlæggende diskussion, som man godt kan have en mening om, selv om man har vedtaget en dagsorden, som ministeren sidder og arbejder med. Jeg kan give hr. Leif Hermann det svar, at det, der ligger i dette forslag, er princippet om faste normer, og hr. Leif Hermann har ret i, at det med hensyn til recipientkvalitetsplaner ikke skal formuleres præcis på den måde, som det står i forslaget. Det skal præciseres fuldt ud i teksten, at det er de faste normer som princip, og det hænger sammen med, at dette

forslag også tilsigter, at Danmark kan få et grundlag internationalt at arbejde på, hvad Danmark mangler fuldstændigt nu.

Det er også noget mere vidtgående end blot og bart den diskussion, vi havde her den 18. november – og det er også et svar til hr. Sønderby, der snakker om Østlandene – fordi det, der er fornødent for, at Danmark kan arbejde effektivt internationalt for nogle løsninger – og det er jo også nødvendigt, selv om man kan have en national målsætning – er, at der også skal være en international målsætning, og det, der netop er fornødent for, at man kan have den internationale målsætning, er, at man får de faste normer, således at Danmark kan spille ud over for de andre lande og sige: der må kun udledes så og så mange milligram fosfor pr. liter, så og så mange milligram kvælstof pr. liter, så og så mange milligram af det og det stof pr. liter i spildevandet. Så kan man sige til Østlandene, så kan man sige til Vesttyskland, så kan man sige til England: vi kræver, at der bliver indgået effektive internationale aftaler, som omgående kommer til at virke. Det er også en del af de principper, som ligger i dette forslag.

Hr. Leif Hermann har ret i, at det indebærer et brud med den tankegang, den sløsede tankegang, som hidtil har gennemsyret det danske miljøsystem, og det kunne man rent faktisk godt have en mening om i dag, når man diskuterer dette beslutningsforslag, for det er ikke så kortsigtet som det, der blev fremsat i dagsordensform den 18. november, idet det kun drejede sig om at klare en akut situation.

Dette drejer sig f.eks. også om det, som jeg med glæde har set i Information i dag, at de Radikale vil støtte et socialdemokratisk forslag om, at de virkelig alvorligt forurenende industrivirksomheder skal underlægges direkte kontrol af Miljøministeriet. Det er jo i fuldstændig overensstemmelse med det princip, som udmøntes i punkt 8 i dette beslutningsforslag, og det vil sige, at den idé, som Socialdemokratiet har bebudet i Information i dag, som de Radikale vil støtte, som VS altså også støtter, og som SF i samme artikel i Information tilkendegiver at det støtter, er der flertal for.

Jamen hvorfor skulle dette punkt vente, til man kommer med et forslag til udmøntning af den radikale dagsorden? Hvorfor ikke